

Almindelige bemærkninger

Hovedpunkter i lovforslaget

Det primære formål med lovforslaget er at gøre de frister, der gælder for skattemyndighedernes adgang til at foretage eller ændre en skatteansættelse, mere sammenhængende og afbalancerede.

Det foreslås således, at adgangen til at ændre skatteansættelser for indkomstår, der ligger mere end tre år forud i tid, justeres og objektiviseres for såvel skattepligtige som skattemyndighederne, og at der indføres en beløbsmæssig bagatelgrænse. Forslaget er centreret om tilfældetyper, hvor den sene ændring som udgangspunkt ikke kan lægges henholdsvis den skattepligtige eller skattemyndighederne til last, jf. forslaget under § 1, nr. 20, til § 35 i skattestyrelsesloven. Det foreslås herunder at lempe den gældende praksis for genoptagelse som følge af, at hidtidig ligningsmæssig praksis er underkendt, jf. forslaget til § 35, stk. 1, nr. 7, i skattestyrelsesloven.

Herudover stilles der en række andre forslag.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at give kommuner, der ønsker fælles administration på skatte- eller ejendomsvurderingsområderne, tilladelse hertil, jf. forslaget under § 1, nr. 1.

Der foreslås at præcisere den ubetingede pligt, skattemyndighederne har til at varsle den skattepligtige om en påtænkt skatteansættelse, jf. forslagene under § 1, nr. 2 og 3.

Der foreslås at regulere adgangen til at gøre skatteforbehold, der er taget i forbindelse med privatretlige dispositioner, gældende, og forslag om at lovfæste en adgang for myndighederne til at tillade, at en efterfølgende ændring af en privatretlig disposition tillægges oprindelig skattemæssig virkning («omgørelse»), jf. forslagene under § 1, nr. 23 til § 37 B og § 37 C i skattestyrelsesloven.

I øvrigt indeholder lovforslaget en række forslag af mere redaktionel karakter.

Lovforslagets gennemførelse vil dels bidrage til at klargøre skattestyrelsesloven og dermed styrke retssikkerheden, dels skabe mulighed for at smidiggøre og dermed effektivisere administrationen.

Gældende ret og lovforslaget

I lovforslaget anvendes udtrykket »skatteansættelse« som samlebetegnelse for såvel ansættelsen af indkomst og ejerboligværdi som den skatteberegning, der skal foretages på grundlag af sådanne ansættelser. Udtrykket anvendes også om afgørelser om skattepligt her til landet.

1. *Etablering af fælleskommunal administration på skatte- og ejendomsvurderingsområderne, jf. forslagene under § 1, nr. 1, og § 4:* Efter gældende ret er landet inddelt i 275 kommuner, der udgør selvstændige forvaltningsenheder med ret til skatteudskrivning. Kommunerne er af forskellig størrelse og karakter, hvilket skaber behov for individuelle administrative løsninger.

Den enkelte kommune varetager i samarbejde med Told & Skat en lang række opgaver i forbindelse med administrationen af indkomstskattesystemet overfor kommunens indbyggere. Det drejer sig bl.a. om forsudsregistrering, ligning af fysiske personer og dødsboer, dispensationer og bevillinger vedrørende ligningen, kontrolfunktioner i forbindelse med ligningen samt opkrævning og inddrivelse af indkomstskatter.

Dertil kommer administration af frigørelsesafgift og ejendomsværdiskat.

Den enkelte kommune yder endvidere sekretariatsbistand til de statslige vurderingsråds administration af ejendomsvurderingssystemet.

Fra kommunal side er der udtrykt ønske om, at kommunalbestyrelser skal kunne indgå aftaler om etablering af fælleskommunal administration indenfor skatteministerens ressort med henblik på at opnå de effektiviseringsfordele, der kan ligge heri, til gavn for borgerne. Det er naturligvis en forudsætning for dette ønske, at initiativet til sådanne aftaler helt og fuldt skal komme fra kommunerne selv, og at kommunerne således ikke skal kunne forpligtes til at indgå sådan en aftale.

Der stilles på denne baggrund forslag om, at skatteministeren efter anmodning fra de kommunalbestyrelser, der ønsker at indgå en aftale om fælles administration på skatte- eller ejendomsvurderingsområderne,